

ПРИМЉЕНО: 19-11-2019			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	9156/1		

PRIGOVOR DEKANU I IZBORNOM VEĆU MEDICINSKOG FAKULTETA UNIVERZITETA U BEOGRADU

Ulažem prigovor na referat Komisije povodom izbora vanrednog profesora Kristine Gopčević u zvanje redovnog profesora za predmet Hemija u medicini.

Akadska biografija v. prof. K. Gopčević predstavlja eklatantan primer činjenja raznih oblika zloupotreba i povreda etičkih normi u akademskoj zajednici. Hronološki navodim razloge za ovu tvrdnju.

1) Nakon više od šest godina studiranja četvorogodišnjih studija na Hemijskom fakultetu u Beogradu i sa prosečnom ocenom studija 7,5 v. prof. K. Gopčević je uspela upisati posle diplomске studije iskoristivši tadašnju mogućnost tog fakulteta, za mnoge neakademske, da je to ostvarivo izradom jedne vrste specijalističkog rada, koji nije priznat od strane Univerziteta i samofinansirajući je (informaciju dobio od nadležnih sa Hemijskog fakulteta). Zbog toga je specijalizacija navedena u referatu problematična.

2) Godine 1996., na raspisani konkurs za mesto asistenta pripravnika za predmet Medicinska hemija na našem Fakultetu, na kojem je kasnije tendenciozno dodata i mogućnost izbora asistenta, Komisija se odlučila za v. prof. K. Gopčević iako je postojalo više znatno kvalitetnijih kandidata. Najbolji od njih, magistar, je studije završio u roku sa prosečnom ocenom 9,6, devet godina je bio mlađi i nezaposlen (v. prof. K. Gopčević je bila u radnom odnosu već devet godina). Obmanuta i izmanipulisana od strane predsednika Komisije, prof. Nevene Dimitrijević, nije uložila žalbu (dokaz dostavljam po potrebi). Takođe, Komisija je zloupotrebila svoju funkciju jer se nije smela opredeliti za kandidata sa prosečnom ocenom nižom od osam. Iako u tadašnjem statutu Škole za mesto asistenta nije bila navedena uslovna ocena, podrazumevajući da je kandidat pri prethodnom izboru za asistenta pripravnika morao zadovoljiti taj uslov, Komisija je bila dužna da o tome vodi računa, poštujući praksu na Univerzitetu. Potvrda ovome je činjenica da se u važećim izbornim aktima u sva zvanja izričito zahteva prosečna ocena studija veća od osam.

3) Kao asistent v. prof. K. Gopčević je izbegavala rad sa studentima, drastično je skraćivala trajanje vežbi. Po naredbi prof. N. Dimitrijević, šefa Katedre, vođenje pojedinih vežbi, konsultacija i drugih obaveza su preuzimale kolege kako bi se asistentkinji omogućilo što brže doktoriranje. Studenti su se žalili na kvalitet njenog rada i učinjene brojne greške (dokaz dostavljam po potrebi).

4) Institut za Hemiju u medicini je 90-ih godina, za vreme „vladavine“ šefa Katedre, prof. N. Dimitrijević, bio često prozivan, opravdano, na Univerzitetu i čak u javnosti zbog velikih zloupotreba u vezi polaganja ispita. Škola je našla rešenje u njegovom degradiranju. Asistentkinja K. Gopčević je bespogovorno izvršavala sve nečasne zahteve prof. N. Dimitrijević pa je tako omogućavala polaganje praktičnih ispita studentima koji za to nisu imali uslove (dokaz dostavljam po potrebi).

5) Ubrzo je „nagrađena“ vanrednim unapređenjem u docenta jer je prof. N. Dimitrijević imala veliki uticaj na Fakultetu. Vanredno je imenovana za docenta iako nije imala nikakvo prethodno pedagoško iskustvo, a od 11 prijavljenih radova netačno vrednovanih kao R52 svega dva rada su pravilno vrednovana. Elementi neakademske ponašanja su očigledni. Izjavljujem sumnju u ispunjenost uslova kandidata. Na Izbornom veću održanom posle 2000. god. na kome se glasalo o prethodnim vanrednim unapređenjima, v. prof. K. Gopčević je, kako sam obavešten od starijih nastavnika sa Instituta, na osnovu samo jednog glasa više potvrđeno vanredno unapređenje u docenta. Iako su drugačije mislili, neželevši da kolegici dobije otkaz i poštujući dotadašnju praksu Instituta omogućili su joj ostanak.

6) I tokom docentskog staža v. prof. K. Gopčević studenti su se žalili na kvalitet njenih predavanja, prepunih grešaka i to čak po pitanju osnovnih pojmova iz hemije zbog kojih bi svaki student pao na ispitu. Izbegavala je držati obavezne konsultacije. Zato je na ispitima, da bi popravila utisak, povlađivala studentima znatno snižavajući kriterijume ocenjivanja. Samovoljno i bez znanja Katedre je organizovala seminare koje su držali studenti kako bi, kao što je već činila i na vežbama, olakšala sebi posao (dokaz dostavljam po potrebi).

Iako je v. prof. K. Gopčević predavala upravo oblast termohemije, na čak šest od osam pitanja koje je navela u Zbirici ispitnih zadataka iz hemije ponudila je netačan odgovor, dok je u svim pitanjima napravila brojne stručne greške. Iako upozorena godinama ih nije htela ispraviti (dokaz dostavljam po potrebi).

Uprkos odluci Katedre školske 2001/02 da se studentima preporučuje isključivo postojeći udžbenik Opšte hemije, v. prof. K. Gopčević je obmanjivala studente i svojevolejno izričito preporučivala drugi udžbenik, nepoznat članovima Katedre, u čijem pisanju je učestvovala, a koji je izdat tek nakon završene nastave. Pri tom je omaložavala kvalitet zvaničnog udžbenika. Ovo se negativno odrazilo na ispitne rezultate (dokaz dostavljam po potrebi).

7) Prof. N. Dimitrijević se neočekivano penzionisala u okolnostima kada je Uprava Škole ispitivala njenu umešanost u zloupotrebe oko polaganja ispita, naročito stranih državljana. Uvidom u ispitne sveske može se videti da je godinama ogromna većina stranaca polagala usmeni deo ispita kod nje, a zatim kod v. prof. K. Gopčević.

V. Prof. K. Gopčević je nasledila prof. N. Dimitrijević ne mestu rukovodioca nastave na engleskom jeziku. Nastavila je sa činjenjem brojnih ozbiljnih zloupotreba u vezi polaganja ispita. Takođe, činila je zloupotrebe u isplatama zaposlenim (dokaz dostavljam po potrebi). Mene, koji sam na sve to argumentovano ukazivao Školi bespravno je udaljila iz nastave na engleskom jeziku (iako sam bio jedan od osnivača te nastave na Institutu). Pored profesionalne povrede učinjena mi je i materijalna šteta koja će se odraziti na visinu penzije.

8) U svom prigovoru na reizbor v. prof. Gopčević u docenta 2005. god. izjasnio sam se da reizbor treba odložiti dok se ne završe postupci u vezi iznetih optužbi te da u referatu namerno nije naznačena srednja ocena i dužina studiranja kandidata. U dopuni prigovora detaljno sam izložio nove činjenice, a prethodno navedene u ovom tekstu. Takođe, konstatovao sam da su u referatu pet (proširenih) abstrakta sa kongresa netačno vrednovani kao radovi u celosti, da su pet radova netačno kategorizovani, da je dva puta naveden isti rad koji je uz to najverovatnije prošireni abstrakt sa kongresa, da je dva puta naveden isti izvod, da je tendenciozno sakriven pun naziv udžbenika, da je čak 22 naslova nepravilno citirano. Zaključio sam da predloženi kandidat ne zaslužuje da bude reizabran (**Prilog 1**).

Odgovorom Komisija je podržala predloženog kandidata. Predsednik Komisije, prof. Ivanka Karadžić, još je tada bila u kumovskoj vezi sa predloženim kandidatom što predstavlja očit sukob interesa. Manipulacijom činjenicama, ignorisanjem prigovora da je jedan rad dva puta naveden, zamenom teza i negiranjem skoro svih bitnih prigovora po pitanju navođenja radova netačnim argumentacijama Komisija je sakrivala istinu i nastojala opravdati svoju prvobitnu odluku. Međutim, u ovogodišnjem referatu svi delovi koji su u prethodnom referatu kritikovani sada su ispravljani, čak više, prvih pet najvažnijih kritikovanih naslova su uklonjeni iz referata, što nedvosmisleno dokazuje da su bukvalno svi uloženi prigovori bili opravdani. Napominjem da netačno prikazani rezultati naučnoistraživačkog rada predstavljaju vid neakademskog ponašanja, tj. poseban oblik izmišljanja i krivotvorenja rezultata za koji je odgovorna Komisija, ali i kandidat.

Komisija je zaključila „da nema postupaka na čiji završetak bi trebalo čekati“, netačnom tvrdnjom da je „konsultovala navedene autoritete“ jer nije konsultovala dva najveća i najodgovornija autoriteta, prva navedena, dva akademika Dekana Škole. Sve moje brojne ozbiljne optužbe u vezi činjenja kandidata i njegove akademske karijere Komisija je potpuno ignorisala te okarakterisala kao moju „subjektivnu procenu stručnih kvaliteta doc. dr Kristine Gopčević i Komisija ne nalazi, iako je detaljno pročitala, da u toj tački podnosilac prigovora ima materijalne dokaze za optužbe i sumnje koje iznosi na račun doc. Gopčević“. Komisija je očito namerno prenebegla pregršt navedenih konkretnih činjenica koje jesu materijalni dokazi. Dva člana Komisije su dugogodišnji nastavnici Instituta te su neposredno i detaljno upoznati sa svim navedenim činjenicama, a i mogli su, po potrebi, da su hteli, da zatraže dodatna pojašnjenja. Konačno, akademska zajednica nije sud koji zahteva materijalne dokaze, dovoljna je izražena sumnja, naročito po ozbiljnim pitanjima kao što je ovde slučaj, da bi odgovorni reagovali (**Prilog 2**). Nakon svega izloženog i u ovom slučaju izjavljujem sumnju u ispunjenost uslova kandidata.

9) Tokom izbora v. prof. K. Gopčević u zvanje vanrednog profesora 2009. god. dešavale su se tolike neprijatnosti od strane dotične, da je zbog toga prof. Zorana Vujović, predsednik Komisije, odlučila da više ne učestvuje u radu komisija. Predsednik ove Komisije je dobro upoznat sa detaljima.

V. prof. K. Gopčević je nastavila da pravi greške kod sastavljanja ispitnih testova, a kako mi je rečeno, i pri prijemnim ispitima sa čime je predsednik ove Komisije takođe dobro upoznat (dokaz dostavljam po potrebi).

10) Zbog kritikovanja zloupotreba i nestručnosti v. prof. K. Gopčević doživio sam od nje brojne neprijatnosti. Nasuprot stavu Dekana i praksi Instituta i Škole sprečavala je, sa grupom takođe kritikovanih kolega, moje unapređenje u zvanje vanrednog profesora iako sam ispunjavao uslove. To je činjeno raznim nečasnim radnjama, a napredovanje mi je dozvoljeno kada mi do penzionisanja nije ostalo vremena da se imenujem u redovnog profesora. Zbog tada učinjenih povreda brojnih članova Kodeksa profesionalne etike zaposlenih na Univerzitetu u Beogradu obratio sam se Etičkoj komisiji Škole (**Prilog 3**). Odgovoreno mi je da je nenadležna da utvrđuje povredu Kodeksa (**Prilog 4**). Stoga sam se žalio 22.4. i 23.5. 2019. god. Nastavno-naučnom veću Škole čiji odgovor nikada nisam dobio (dokaz dostavljam po potrebi). Ovakvo ponašanje Škole u suprotnosti je sa obavezujućim opštim aktima Škole i Univerziteta. Narušava se zakonitost rada Škole, a osobama optuženim za činjenje ozbiljnih nepravilnosti Škola daje podršku.

11) V. prof. K. Gopčević je nastavljajući svoje nečasno ponašanje i zloupotrebljavajući funkciju upravnika Instituta obmanula Dekana Škole da bi mi bio oduzet jedan radni dan zbog čega sam bio primoran da se sudski zadovoljim, a što je Školu kompromitovalo i koštalo oko 100 000 dinara (dokaz dostavljam po potrebi).

12) Učestvovala je u pisanju Dekanu i Upravi Škole brojnih kleveta protiv mene, čak i sa zahtevom, kako sam upoznat, da mi se raskine radni odnos (dokaz dostavljam po potrebi).

13) Aktuelnim zloupotrebama v. prof. K. Gopčević mi onemogućava naučnoistraživački rad i dovodi u ozbiljnu opasnost izvršenje planiranih i dogovorenih obaveza u vezi više doktorskih teza i projekata (dokaz dostavljam po potrebi).

14) Strano akademskom ponašanju je nastavljanje sa prisluškivanjem od strane v. prof. K. Gopčević ispred vrata soba kolega, i pored upozorenja i obraćanja Školi (dokaz dostavljam po potrebi).

15) Tokom svoje akademske karijere v. prof. K. Gopčević je učinila povredu više članova Statuta Škole (152 i 164) i Kodeksa profesionalne etike Univerziteta u Beogradu (5, 6, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 21, 24, 27, 30, 32, 33, 34).

16) Već drugi po redu zahtevan, znači važan obavezni izborni uslov nalaže pozitivnu ocenu pedagoškog rada dobijenu u studentskim anketama tokom celokupnog proteklog izbornog perioda. Međutim, ocena iz referata se odnosi samo na školsku 2016/17 godinu. Tvrdnja, bez ponuđenih dokaza, da je tokom svog pedagoškog rada, dok su ocene studenata redovno stizale na katedru, kandidat ocenjivan najvišim ocenama je neozbiljna te neprihvatljiva.

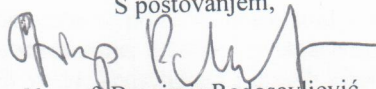
17) U referatu je navedeno da je kandidatkinja rukovodilac Laboratorije za analitiku biomolekula na Institutu za hemiju u medicini. Meni, kao i kolegama sa kojima sam razgovarao je nepoznata činjenica da na Institutu postoji navedena laboratorija.

18) Kao jedan od nastavnika koji sam aktivno učestvovao u kreiranju novog programa predmeta nije mi poznato da je učesnik bila i v. prof. K. Gopčević, kako je navedeno u referatu.

Napominjem da protiv v. prof. K. Gopčević, koliko mi je poznato, uprava Škole nije pokrenula niti jedan disciplinski postupak, uprkos učinjenim brojnim ovde navedenim nepravilnostima i zloupotrebama, a sa kojima je Škola upoznavana oko dvadeset godina. Iako sam od Dekana Škole dobio brojna obećanja da ćemo o tome razgovarati mesecima čekam obećani razgovor.

Smatram da je v. prof. K. Gopčević pogazila mnoge vrednosti akademske zajednice te da ne zaslužuje da bude unapređena u zvanje redovnog profesora Beogradskog univerziteta. Takva osoba ne sme biti uzor mladima. Odgovorni su dužni da ispitaju sve navedene prigovore, a naročito činjenicu da je protiv v. prof. K. Gopčević pokrenut, blagovremeno, postupak pred Etičkom komisijom Škole. Aktuelno stanje na Univerzitetu to nalaže.

Beograd, 19.11.2019. god.

S poštovanjem,

V. prof. Branimir Radosavljević
Institut za hemiju u medicini